

בית דין צדק

שערי שלום

בית שמש

בנשיאות הגר"נ נוסבוים שליט"א והגר"צ וואזנר שליט"א

בס"ד, ער"ח ניסן תש"פ

פסק הלכה והתראה חמורה

הן על אלה דלפה עיננו בתוגה, בראותנו אגרת מחלת לב ודאבון נפש, אשר בקוראה נקרע סגור לבנו, אחזנו חיל ורתת יעטנו, צער ואנחה המשברת כל גופו של אדם על הרעה אשר תמצא את עמנו חלילה, כי ימצאו כאלה אשר יהרסו לעלות אל הקודש פנימה בדברים העומדים ברומו של עולם, אות וזכרון למעשה בראשית, וכדאיאת בתורת כהנים "כל המחלל את המועדות מעלים עליו כאילו חלל את השבתות", ויזידו להתיר להמון מה שכבר הוקבע ע"י כלל ישראל מזה כמה דורות לאיסור גמור, והסכימו חכמי ישראל על ידם, לאסור בכל חומר האיסור כל הפעלת ויצירת מעגל חשמלי בשבתות ובימים טובים, מלבד לצורך פיקוח נפש, והרי"ז ממש כמבואר ברמב"ם (בהלכות איסור"ב פרק יא הלכה ד-י) "ועוד החמירו בנות ישראל על עצמן חומרא יתירה על זה... וכל הדברים האלו חומרא יתירה שנהגו בה בנות ישראל מימי חכמי הגמרא ואין לסור ממנה לעולם", ובספר ה"נ להרמב"ן (פרק א הלכה יט) "חומרא זו שנהגו בנות ישראל הוכשרה בעיני החכמים ועשו אותה הלכה פסוקה בכל מקום, לפיכך אסור לאדם להקל בה ראשו לעולם", ובבית הבחירה להמאירי (ברכות לא.) "זהו מנהג שנהגו בה היום בכל מקומות ישראל מפני שחומרא זו אף על פי שבנות ישראל הן הן שהחמירו וחששות רחוקות הביאום לכך, קבלוה חכמים מהם וקיימו את דבריהם ועשאוה כהלכה פסוקה שאין עליה תשובה", ובחידושי הריטב"א (נדה סו.) "בנות ישראל קדושות רצו להחמיר... חכמים קבלו מהם כן ועשו אותה תקנה ופשט איסוריה בכל העולם ואין כח לבטלה ולא להקל בה כלל", וכבר לימדנו הנשר הגדול בהלכות ממרים (פרק א הלכה ב-ג) "כל מי שאינו עושה כהוראתן עובר בלא תעשה שנאמר לא תסור מכל הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, ואין לוקין על לאו זה מפני שניתן לאזהרת מיתת בית דין, שכל חכם שמורה על דבריהם מיתתו בחנק שנאמר והאיש אשר יעשה בזדון וגו', אחד דברים שלמדו אותן מפי השמועה והם תורה שבעל פה, ואחד דברים שלמדו מפי דעתם באחת מן המדות שהתורה נדרשת בהן ונראה בעיניהם שדבר זה כך הוא, ואחד דברים שעשאו סייג לתורה ולפי מה שהשעה צריכה והן הגזרות והתקנות והמנהגות, כל אחד ואחד מאלו השלושה דברים מצות עשה לשמוע להן, והעובר על כל אחד מהן עובר בלא תעשה, הרי הוא אומר על פי התורה אשר יורוך אלו התקנות והגזירות והמנהגות שיוורו בהם לרבים כדי לחזק הדת ולתקן העולם... וכן הגזרות והתקנות והמנהגות אם ראו מקצתן שראוי לגזור גזירה או לתקן תקנה או שיניחו העם המנהג הזה, וראו מקצתן שאין ראוי לגזור גזרה זו ולא לתקן תקנה זו ולא להניח מנהג זה נושאים ונותנים אלו כנגד אלו והולכין אחר רובן ומוציאין הדבר אחר הרבים", ועוד להלן (בפרק ב הלכה ב-ג) "בית דין שגזרו גזרה או תקנו תקנה והנהיגו מנהג ופשט הדבר בכל ישראל, ועמד אחריהם בית דין אחר ובקש לבטל דברים הראשונים ולעקור אותה התקנה וגזרה ואותו המנהג, אינו יכול עד שיהיה גדול מן הראשונים בחכמה ובמנין, היה גדול בחכמה אבל לא במנין, במנין אבל לא בחכמה, אינו יכול לבטל את דבריו, אפילו בטל הטעם שבגללו גזרו הראשונים או התקינו אין האחרונים יכולין לבטל עד שיהיו גדולים מהם... כמה דברים אמורים בדברים שלא אסרו אותן כדי לעשות סייג לתורה אלא כשאר דיני תורה, אבל דברים שראו בית דין לגזור ולאסרן לעשות סייג אם פשט איסורן בכל [ישראל] אין בית דין גדול אחר יכול לעקרן ולהתירן אפילו היה גדול מן הראשונים". ועאכו"כ בנדוד"ד תמוה בעינינו כיצד רבנים מעיזים להורות הלכה לכלל ישראל בדבר שמפורסם בו האיסור הפשוט, וביותר שאין מדובר בגדולי חכמי ישראל, ותל"מ.

וגם מה שכעת מתנצלים על עצמם בתואנה כאילו מדובר כביכול ב"פיקוח נפש"... תצילנה אזניים משמוע זאת, הלא זוהי דרך הרפורמים כולם מדורי דורות להתיר כל האסור בתורה באמתלאה רחוקה של "פיקוח נפש" כביכול, וכמו שהיה בפולמוס העתיק אודות ניתוחי מתים שאסרוהו בתוקף כל גדולי האחרונים מהנודע ביהודה והחתם סופר עד לרבותינו החזון איש והרא"ה קוק ושאר כל הגדולים, וז"ל מרן הגרש"ז אירבך בשו"ת מנחת שלמה (ח"א סימן ז) "ונראה דנהג מי שהוא עשיר מופלג ונפלה בשבת אש ברכושו אף על גב שכבוי הוא רק מלאכה שאינה צריכה לגופה אפי"ה אסור לכבות אף על גב שצער גדול עד מאד בראותו אש אוכלת ושופת לעיניו את כל רכושו ויהפך מעשיר מופלג לעני המחזיר על הפתחים... וגם אפשר שיחלה האיש מרוב צער וימות, ... ואפי"ה אסור לכבות... בזה שנותן אל לבו ומצטער הרבה אין מתחשבין כלל משום דחשיב כאילו הוא ממית עצמו ולא האש... ורק משום פקו"נ ממש אמרה תורה שמתור לחלל שבת", דו"ק מינה ואוקי באתרן.

וכיון שכבר מבואר שהוזהרנו ע"כ מפי הגבורה מהכתוב "ושמרתם את משמרת" ודרשו חז"ל (ביבמות דף כא) 'עשו משמרת למשמרת', עאכו"כ כשלדעת מרנן החזון איש והרא"ה קוק ועוד פוסקים גדולים הוא איסור תורה גמור שבשבת חייבין על זדונו סקילה וקרת וביו"ט חייבין על זדונו מלקות ארבעים, ע"כ פשיטא ופשיטא שכל מי אשר נגע אהבת ויראת השם ית' בלבבו לא ישמע חלילה לקול המלחשים החדשים להרים יד להקל כמה שפשט איסורו בכל העולם כולו.

ועל אותם המורים הממרים שמעו נא, אם יאדימו חטאיכם כשלג ילבינו, הוו נא מודים ועוזבים, ושבתם איש אל אחוזתו כבראשונה, אך אם חו"ח יקשו ערפם במרי, לא יהיו אלו מכאן והלאה בכלל מורי הוראה בישראל, כי אם בכלל מורי רעה, לא יסמכו עליהם עם הקודש במאומה, ולא ישמעו לקול ענות דברתם.

וע"ז באעה"ח ביום ד' לסדר "אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות ה' אלקיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם" ה'תש"פ

נאום יאיר אבו יצחק (-)

נאום עובדיה יוסף (-)

נאום פנחס שפירא (-)

פניות לבית הדין יתקבלו אך ורק דרך המזכירות, באמצעות פקס, דוא"ל, או משלוח

ספון הפקס: 052-5803057 (972) דוא"ל: BDZSHAAREYSHALOM@GMAIL.COM כתובת משרד ראשי: רחוב

לשאלות טכניות ותיאומים טכניים בלבד ניתן לפנות לטל: 052-7151680